

Dette eksemplar bedes tilbakelevert Stortingets kontor når saken er behandlet av Stortinget.

Innst. S. K.

Innstilling fra den forsterkede finans- og tollkomite angående henstilling fra den finske regjering om overførsel til perioden 1 oktober 1938—15 april 1939 av 150 tonn ferskt nautkjøtt som i henhold til avtale med Finnland hadde kunnet innføres med redusert toll innen 15 april 1938.

(St. med. nr. 41, 1938.)

Til Stortinget.

Ved behandlingen av den foreliggende sak har komiteen vært forsterket med representantene Kjøs og Oksvik fra landbrukskomiteen.

Den 4 mars 1938 fattet Stortinget sådan beslutning:

«Kongen bemyndiges til å sette ned tollen til kr. 0,09 pr. kg., inklusive de til enhver tid gjeldende tillegg, for et kvarter av 450 tonn ferskt nautkjøtt bestemt til revesfør.»

Beslutningen som var overensstemmende med St. prp. nr. 15, 1938, var foranlediget ved tilleggsavtalen av 21 juli 1937 med tilhørende noter til den norsk-finske handelskontraktet av 11 november 1930.

Ifølge notevekslingen skulde av omhandlende tollkontingent 150 tonn kunne innføres i tiden fra tollnedsettelsens iverksettelse til 15 april 1938 og 300 tonn i tiden 1 oktober 1938 til 15 april 1939.

I henhold til forannevnte stortingsbeslutning blev det ved kgl. resolusjon av 17 mars 1938 bestemt:

«At Finans- og Tolldepartementet på sådanne nærmere betingelser som av dette i samråd med Landbruksdepartementet fastsettes, bemyndiges til å sette ned tollen til kr. 0,09 pr. kg., inklusive de til enhver tid gjeldende tillegg, for følgende mengder ferskt nautkjøtt som måtte innføres gjennom Norges Sølvrevavslag og er bestemt til revesfør:

inntil 150 tonn i tiden til 15 april 1938, og inntil 300 tonn i tiden 1 oktober 1938 til 15 april 1939.»

Mellem Norges Sølvrevavslag og en representant for finske kjøtteksportører blev det den 20 og 21 mars 1938 i Oslo ført forhandlinger om kjøp av kjøtt til revesfør. Forhandlingene ledet imidlertid ikke til noget resultat.

Med skrivelse av 13 april 1938 oversendte

Utenriksdepartementet nærværende departement gjenpart av en verbalnote datert 7 s. m. fra den herværende finske legasjon. Verbalnoten er sålydende:

«Sedan överenskommelsen mellan Norge och Finland angående import av nötkött har antagits av Stortinget den 4 sistlidne mars har mellan finska försäljare och Norska Sölvrevavslaget förts förhandlingar om införsel av den första kontingen, utgörande 150 tonn. På grund av att ikraftträdet av tollnedättningen skedde så mycket senare som ursprungligen hade beräknats och att prisförhållandene under tiden hade blivit ogynnsamma för finska försäljare, kunde köp icke avslutas för levering inom den fastsatta perioden. Då utnyttjandet av den första delen av kontingen sårunda icke blivit möjlig, har Finlands Beskickning i Oslo, på uppdrag av Finska Regeringen, äran framställa om icke Norska Regeringen ville vidtaga åtgärder för att sagda kontingen av 150 tonn måtte överföras till perioden 1. 10. 1938—15. 4. 1939 sårunda att hele tullkontingen för sistnämnda period komma att omfatta 450 tonn.»

Som foreløpig svar herpå meddelte Utenriksdepartementet den 9 april 1938 den finske legasjon følgende:

«Førespurnaden frå den finske regjeringa om nautkjøtt-innførsla til Noreg etter avtalen i notane frå 21 juli 1937 kom dess verre til Utanriksdepartementet nett med det same Stortinget tok påskefritt, og det er difor umogeleg å legge saka fram for Stortinget før enn det på nytt er samla. Utanriksdepartementet kan da for det første ikkje gjera anna enn senda førespurnaden til dei seriske fagmyndighetene, og når dei har sendt fram sine fråsegner, skal departementet legge spørsmålet fram for Stortinget.»

Under henvisning hertil anmodet Utenriksdepartementet om nærværende departementsuttalelse i anledning av den finske regjerings

henvendelse, idet det blev oplyst at saken samtidig var forelagt for Landbruksdepartementet.

Både Finansdepartementet og Landbruksdepartementet fant ikke å kunne anbefale at den finske henvendelse blev imøtekommert.

For å få saken mest mulig allsidig belyst anmodet Finansdepartementet Landbruksdepartementet om å innhente uttalelser fra Norges Kjøtt- og Fleskecentral og Norges Sølvrevavslag.

Norges Kjøtt- og Fleskecentral frarådet bestemt at den finske henvendelse ble imøtekommert. Centralen er av den opfatning at en slik overførsel vil virke svært uheldig for norsk produksjon, idet tilførselen av slakt i høstmånedene er særlig stor. Hertil kommer at revebestanden fra 15 oktober blir sterkt redusert på grunn av pelsing.

Norges Sølvrevavslag anbefaler at den finske henvendelse blir imøtekommert og anfører at kjøttforsyningen til revefôr ser ut til å bli meget vanskelig, idet hvalfangsten i de nordlige fangstfeltene er vanskeliggjort ifølge London-avtalen av 1937. Sølvrevavslaget anfører videre at det har konferert med flere hvalfangstselskaper som hadde planer

om å gå ut på fangst for å skaffe revefôr til landet, men disse planer er gitt opp på grunn av vanskeligheter som er opstått ved nevnte avtale. Nedsettelse av fangsttiden for landstasjonene virker også ugunstig på kjøtttilførselen. Alt dette gjør at Sølvrevavslaget er engstelig for at det vil opstå manko på kjøtt til revefôr. Prisene på kjøtt til revefôr vil også antagelig av denne grunn drives oppover. Sølvrevavslaget vil derfor tilråde at den finske henstilling blir imøtekommert.

Finansdepartementet finner fremdeles ikke å kunne anbefale en overførsel overensstemmende med Utenriksdepartementets henstilling og foreslår at avtrykk av dette foredrag tilstilles Stortinget.

Komiteen er enig med Finansdepartementet og innstiller til Stortinget å fatte følgende

beslutning:

St. med. nr. 41, 1938, vedlegges protokollen.

Oslo i finans- og tollkomiteen 21 juni 1938.

Ivar Lykke,
formann.

I. K. Hognestad,
ordfører.

Torvald Haavardstad,
sekretær.